

Uchwała nr 75/17
Sejmiku Województwa Mazowieckiego
z dnia 25 kwietnia 2017 r.

w sprawie przekazania skargi „Składowisko Kalinowiec” sp. z o.o. z siedzibą w Kalinowcu 15A, 06-211 Płoniawy – Bramura na uchwałę nr 209/16 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 19 grudnia 2016 r. w sprawie uchwalenia Planu gospodarki odpadami dla województwa mazowieckiego 2022 wraz z załącznikami do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie oraz udzielenia pełnomocnictwa procesowego

Na podstawie art. 18 pkt 20 oraz art. 90 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 486, 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 730) oraz art. 34, art. 35 § 1 i § 2 i art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2012 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, z późn. zm.¹) – uchwała się, co następuje:

§ 1.

Postanawia się przekazać skargę złożoną przez „Składowisko Kalinowiec” sp. z o.o. z siedzibą w Kalinowcu 15A, 06-211 Płoniawy – Bramura na uchwałę nr 209/16 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 19 grudnia 2016 r. w sprawie uchwalenia Planu gospodarki odpadami dla województwa mazowieckiego 2022 wraz z załącznikami oraz aktami sprawy i odpowiedzią na skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

§ 2.

Do podpisania odpowiedzi na skargę upoważnia się Przewodniczącego Sejmiku Województwa Mazowieckiego.

§ 3.

Udziela się pełnomocnictwa Pani Małgorzacie Kędzielewskiej – radcy prawnemu w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Mazowieckiego w Warszawie do reprezentowania interesów Sejmiku Województwa Mazowieckiego w postępowaniu przed sądami administracyjnymi w sprawie, o której mowa w § 1, z prawem udzielania substytucji innym radcom prawnym zatrudnionym w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Mazowieckiego w Warszawie.

§ 4.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Mazowieckiego.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Sejmiku
Województwa Mazowieckiego

Ludwik Rakowski

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz.846, 996, 1579, 1948, 2103 i 2261.

Uzasadnienie

Realizując przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2016 r. poz. 1987, z późn. zm.) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 15 stycznia 2015 r. w sprawie zmiany ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 122), Sejmik Województwa Mazowieckiego w dniu 19 grudnia 2016 r. podjął uchwałę nr 209/16 w sprawie uchwalenia Planu gospodarki odpadami dla województwa mazowieckiego 2022 wraz z załącznikami oraz uchwałę nr 210/16 w sprawie wykonania Planu gospodarki odpadami dla województwa mazowieckiego 2022. Dnia 27 grudnia 2016 r. uchwała nr 210/16 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 19 grudnia 2016 r. w sprawie wykonania Planu gospodarki odpadami dla województwa mazowieckiego 2022, została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2016 r. poz. 11753). Ww. akt prawny wszedł w życie po upływie 14 dni od jego opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego tj. w dniu 11 stycznia 2017 r. i stał się aktem prawa miejscowego powszechnie obowiązującym na terenie województwa mazowieckiego.

Rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 26 stycznia 2017 r., znak: LEX-I.4131.15.2017 Wojewoda Mazowiecki stwierdził nieważność ww. uchwał, w związku z czym ich wykonanie zostało wstrzymane z dniem doręczenia rozstrzygnięcia, tj. 30 stycznia 2017 r. Zgodnie z art. 86 ust. 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 486 z późn. zm.) rozstrzygnięcie nadzorcze staje się prawomocne po upływie terminu przewidzianego na wniesienie skargi albo z dniem oddalenia skargi lub odrzucenia jej przez sąd. Dnia 28 lutego 2017 r. Województwo Mazowieckie złożyło skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie stojąc na stanowisku, że zarzuty przedstawione w rozstrzygnięciu nadzorczym nie znajdują potwierdzenia w faktach. Termin rozprawy został wyznaczony na dzień 27 kwietnia 2017 r.

Dnia 26 stycznia 2017 r. do Sejmiku Województwa Mazowieckiego wpłynęło wezwanie do zaniechania naruszenia prawa w trybie art. 90 ust. 1 ustawy o samorządzie województwa dotyczące uchwały nr 209/16 Sejmiku Województwa Mazowieckiego w sprawie uchwalenia Planu gospodarki odpadami dla województwa mazowieckiego 2022 wraz z załącznikami, złożone przez „Składowisko Kalinowiec” sp. z o.o. Uchwałą nr 45/17 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 28 lutego 2017 r. wezwanie do usunięcia naruszenia prawa uznano za bezzasadne. Treść uchwały wraz z uzasadnieniem została przekazana wnoszącemu wezwanie do usunięcia naruszenia prawa.

Dnia 4 kwietnia 2017 r. do Sejmiku Województwa Mazowieckiego wpłynęła skarga „Składowisko Kalinowiec” sp. z o.o. z siedzibą w Kalinowcu 15 A, 06-211 Płoniawy Bramura reprezentowaną przez Pełnomocnika, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na uchwałę nr 209/16 Sejmiku Województwa Mazowieckiego w sprawie uchwalenia Planu gospodarki odpadami dla województwa mazowieckiego 2022 wraz z załącznikami.

Strona Skarżąca, zaskarża uchwałę nr 209/16 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 19 grudnia 2016 r. w sprawie uchwalenia Planu gospodarki odpadami dla województwa mazowieckiego 2022 wraz z załącznikami w zakresie w jakim:

- w § 3 uchylono uchwałę nr 211/12 sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 22 października 2012 r. w sprawie uchwalenia Wojewódzkiego Planu Gospodarki Odpadami dla Mazowsza na lata 2012-2017 z uwzględnieniem lat 2018-2023 z załącznikami, w zakresie w jakim uchylona uchwała przewidywała budowę składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, planowanego do budowy w ramach rekultywacji zbiornika akumulacji ścieków cukrowniczych w m. Kalinowiec, gm. Płoniawy – Bramura;
- w § 1 uchwalono nową treść planu gospodarki odpadami, w którym nie ujęto składowiska.

W skardze zarzucono, że uchwała nr 209/16 narusza następujące przepisy prawa:

1. art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015, poz. 122). Skarżąca argumentuje, że przepis tego artykułu nakazywał aktualizację wojewódzkich planów gospodarki odpadami z uwzględnieniem zmian wprowadzonych ww. ustawą. W opinii Skarżącej usunięcie z treści wojewódzkiego planu gospodarki odpadami informacji na temat inwestycji spółki, nie uwzględniło przepisu art. 38a ustawy o odpadach, wprowadzonego do tego aktu prawnego ustawą z dnia 15 stycznia 2015 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw;
2. art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, z późn. zm.) oraz art. 22 i art. 64 ust. 1 i 3 Konstytucji RP, poprzez pozbawienie spółki możliwości wykorzystania inwestycji zgodnie z zamierzonym przeznaczeniem, tj. w celu prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na składowaniu odpadów komunalnych;
3. art. 2 Konstytucji RP, poprzez naruszenie zasady zaufania i pozbawienie praw słusznie nabytych, w związku z usunięciem inwestycji spółki z dotychczas obowiązującego WPGO, a przez to uniemożliwienie kontynuacji inwestycji na podstawie zezwoleń uzyskanych w związku z dotychczas obowiązującym WPGO;
4. art. 36 ust. 5 i art. 35 ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2016 r. poz. 1987, z późn. zm.) poprzez usunięcie inwestycji spółki rzekomo w wyniku uzgodnień z Ministrem Środowiska oraz w celu zapewnienia zgodności z Krajowym planem gospodarki odpadami podczas gdy w rzeczywistości Minister Środowiska nie domagał się usunięcia inwestycji z WPGO, a jednocześnie fakt ujęcia inwestycji w WPGO nie kolidował z treścią Krajowego planu gospodarki odpadami;
5. art. 36 ust. 7 ustawy o odpadach poprzez niezastosowanie przy opracowaniu ostatecznie przyjętej wersji WPGO przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2016 r., poz. 351, z późn. zm.) w zakresie dotyczącym udziału społeczeństwa w ochronie środowiska oraz strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko tj. naruszenie art. 46 pkt 2 w związku z art. 50 w związku z art. 54 ust. 1 i 2 oraz art. 55 ust. 3 ww. ustawy, w związku z art. 37 ust. 3 w związku z art. 36 ust. 7 ustawy o odpadach,
6. art. 5 ust. 1 w związku z ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (Dz.U. z 2016 r., poz. 1817) w związku z § 11 ust. 6 pkt 3 uchwały Sejmiku Województwa Mazowieckiego nr 139/15 z dnia 21 grudnia 2015 r. w sprawie zmiany uchwały w sprawie Roczno programu współpracy Województwa Mazowieckiego z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie na 2016 rok, poprzez zaniechanie przeprowadzenia konsultacji projektu aktualizacji WPGO z Mazowiecką Radą Działalności Pożytku Publicznego w sposób przewidziany w § 4 i 5 i 8 uchwały nr 160/11 Sejmiku Województwa Mazowieckiego w sprawie regulaminu konsultowania projektów aktów prawa miejscowego z Mazowiecką Radą Działalności Pożytku Publicznego oraz organizacjami pozarządowymi i o wolontariacie w dziedzinach dotyczących działalności statutowej tych organizacji;
7. art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji RP, poprzez nierówne traktowanie i dyskryminację spółki jako prywatnego przedsiębiorcy w stosunku do przedsiębiorców, których organami założycielskimi były jednostki samorządu terytorialnego, poprzez usunięcie inwestycji spółki z WPGO przy jednoczesnym ujęciu inwestycji we wcześniejszej fazie realizacji lub instalacji, które nie spełniają formalnoprawnych wymogów prowadzenia działalności.

8. art. 20 ust. 2, w związku z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, poprzez podział na regiony gospodarki odpadami komunalnymi sprzeczne z zasadą bliskości, w związku z włączeniem gminy Płonia – Bramura do regionu zachodniego, podczas gdy jej włącznie do regionu wschodniego lub centralnego pozwoliłoby, przy uwzględnieniu mocy przerobowej inwestycji spółki, na poprawienie ujemnego bilansu przepustowości w tym regionie.
9. art. 9 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2017 poz. 229) poprzez wprowadzenie podziału na regiony gospodarki odpadami powodującego takie ukształtowanie w sektorze gospodarowania odpadami, które znacznie osłabia pozycję spółki w stosunku do konkurencyjnych podmiotów.

Po zapoznaniu się z zarzutami przedstawionymi w skardze przedstawia się, co następuje.

Poruszane w skardze tezy mają charakter opinii i wniosków wysuwanych na podstawie subiektywnych odczuć i interpretacji poszczególnych przepisów prawa.

Podjęcie przez Sejmik Województwa Mazowieckiego uchwały nr 209/16 w sprawie uchwalenia Planu gospodarki odpadami dla województwa mazowieckiego 2022 z dnia 19 grudnia 2016 r. spowodowało uchwalenie Planu w brzmieniu, w którym inwestycja Skarżącej nie została uwzględniona oraz wyeliminowanie z obrotu prawnego uchwały nr 211/12 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 22 października 2012 r. w sprawie uchwalenia Wojewódzkiego Planu Gospodarki Odpadami dla Mazowsza na lata 2012-2017 z uwzględnieniem lat 2018-2023 wraz z załącznikami, w którym inwestycja Skarżącej była ujęta.

Ad. 1.

W Wojewódzkim Planie Gospodarki Odpadami dla Mazowsza na lata 2012-2017 z uwzględnieniem lat 2018-2023 (WPGO 2012-2023) status planowany RIPOK nadawany był inwestycjom spełniającym kryteria definicji regionalnej instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych (RIPOK) i posiadającym decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięć lub decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu wydanych przed dniem 1 stycznia 2012 r. W myśl art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 1 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 152, poz. 897, z późn.zm.), w przypadku zakończenia budowy instalacji spełniającej kryteria RIPOK, dla której przed dniem wejścia w życie ustawy (tj. 1 stycznia 2012 r.) wydano ww. decyzje, Sejmik Województwa zobowiązany był uwzględnić te instalacje jako RIPOK w uchwale w sprawie wykonania WPGO lub dokonać zmiany w tej uchwale. Postanowienia art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 1 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw podtrzymane zostały w art. 4 ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o zmianie ustawy o odpadach i niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 122), nowelizującej przepisy ustawy o odpadach oraz nakładających na zarządy województw obowiązek aktualizacji wojewódzkich planów gospodarki odpadami.

Przepis art. 38a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2016 r. poz. 1987, z późn. zm., zwana dalej uoo) stanowi: „Jeżeli instalacja, przeznaczona do przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, odpadów zielonych oraz przeznaczonych do składowania pozostałości z sortowania odpadów komunalnych i pozostałości z procesu mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, nie została ujęta w wojewódzkim planie gospodarki odpadami, odmawia się wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, pozwolenia na budowę, pozwolenia zintegrowanego lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów w tej instalacji”. Istotna jest właściwa interpretacja jego brzmienia w kontekście zamysłu ustawodawcy. Jak wskazano w uzasadnieniu do projektu zmiany ustawy, była to odpowiedź na jeden z najistotniejszych problemów związanych z wojewódzkimi planami gospodarki odpadami, jakim jest przewymiarowanie planowanych mocy przerobowych instalacji do przetwarzania zmieszanych odpadów

komunalnych. Wprowadzenie przez ustawodawcę art. 38a uoo miało na celu zapewnienie racjonalnej gospodarki odpadami oraz powstawanie instalacji, które są faktycznie niezbędne. Wynika z tego, że ustawodawca celowo ograniczył możliwość uzyskiwania poszczególnych decyzji dla instalacji do przetwarzania odpadów zmieszanych, zielonych oraz pozostałości z procesu mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, w celu dostosowania mocy przerobowych instalacji do rzeczywistego zapotrzebowania i wskazań wynikających z wojewódzkich planów gospodarki odpadami.

Dodatkowo w opracowanych przez Ministerstwo Środowiska Wytycznych do sporządzania krajowego oraz wojewódzkich planów gospodarki odpadami, opublikowanych na stronie resortu w dniu 15 lipca 2015 r., w zakresie odpadów komunalnych wskazano, że „w województwach, gdzie zaplanowane moce przerobowe instalacji przekraczają ilość wytwarzanych w województwie odpadów komunalnych, niezbędne będzie ograniczenie zaplanowanych, a jeszcze nie wybudowanych instalacji”. Również Krajowy plan gospodarki odpadami 2022 (Kpgo 2022) zawierał szereg wskazań dotyczących zbilansowania mocy przerobowych instalacji z powstającym strumieniem odpadów, z których najważniejsze dotyczą:

1. Rozdział 3 – Prognoza zmian, s. 90 – w zakresie weryfikacji na poziomie wojewódzkich planów gospodarki odpadami istniejących i planowanych instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych, w szczególności instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych oraz składowisk.
2. Rozdział 4 – Cele, s. 98: doprowadzenie do funkcjonowania systemów zagospodarowania odpadów zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, w tym m.in. osiągnięcie poziomów recyklingu, udziału masy termicznie przekształcanych odpadów, redukcji składowania odpadów komunalnych.
3. Rozdział 5 – Kierunki działań, s. 105-106, kierunki nr 2, 3, 10, 11:
 - a. (2) utrzymanie finansowania inwestycji, między innymi przez instrumenty finansowe, ukierunkowanych na modernizację instalacji przetwarzających odpady komunalne, w tym odpady ulegające biodegradacji selektywnie zebrane, tak aby mogły dostosować się i spełniać wysokie standardy ochrony środowiska;
 - b. (3) ograniczenie możliwości finansowania ze środków publicznych inwestycji z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi i pochodzącymi z ich przetworzenia – w przypadku wystąpienia zagrożenia możliwości osiągnięcia wyznaczonych celów do 2020 r. lub w przypadku wystąpienia nadwyżki mocy przerobowych instalacji w regionach gospodarki odpadami lub województwach w stosunku do dostępnego strumienia odpadów;
 - c. (10) na etapie aktualizacji poszczególnych WPGO dokonanie analizy podziału na regiony gospodarki odpadami komunalnymi wraz ze wskazaniem gmin wchodzących w skład każdego regionu, tak aby prawidłowo wykorzystać moce przerobowe instalacji, z uwzględnieniem aspektów ekologicznych i ekonomicznych;
 - d. (11) prowadzenie przez gminy gospodarki odpadami komunalnymi w ramach systemu regionów gospodarki odpadami komunalnymi i w oparciu o RIPOK.

A zatem to od wskazań WPGO zależała zasadność realizacji danej inwestycji. Na wniosek gminy Płoniawy – Bramura, na podstawie wpisu do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględniającego planowaną instalację do składowania odpadów w m. Kalinowiec, inwestycja została ujęta w zapisach projektu WPGO 2012-2023 jako planowany RIPOK. Z uwagi na podtrzymanie deklaracji dotyczącej realizacji inwestycji, w projekcie Wojewódzkiego Planu Gospodarki Odpadami dla województwa mazowieckiego na lata 2016-2021 z uwzględnieniem lat 2022-2027 (WPGO 2016), inwestycja – składowisko w Kalinowcu została uwzględniona jako planowany RIPOK dla regionu zachodniego.

Projekt WPGO 2016, uwzględniający inwestycję Skarżącej, na przełomie 2015 i 2016 poddawany był procedurze opiniowania przez uprawnione organy i konsultacji społecznych w ramach przeprowadzanej strategicznej oceny oddziaływania dokumentu na środowisko

z udziałem społeczeństwa. WPGO 2016 uwzględniający zasadne uwagi zgłoszone podczas opiniowania i konsultacji społecznych, zawierający zapis dotyczący inwestycji Skarżącej, przekazany został do opiniowania, a Plan inwestycyjny do uzgodnienia przez Ministra Środowiska w czerwcu 2016 r. Zgodnie z art. 35 ust. 7 uo wojewódzki plan gospodarki powinien być zgodny z planem krajowym i służyć realizacji zawartych w nim celów. Z uwagi na to, że Kpgo 2022 zawierał wskazanie dotyczące zbilansowania mocy przerobowych instalacji z powstającym strumieniem odpadów, w toku opiniowania i uzgadniania dokumentów Minister Środowiska kwestionował zapisy Planu inwestycyjnego dla województwa mazowieckiego wskazując, że zawarte w nim inwestycje nie wynikają z potrzeb województwa.

Uwzględniając powyższe, oraz informacje przekazane przez Ministra Środowiska, dokonano ponownych analiz i bilansów dostępności strumienia odpadów, które stanowiły podstawę do zmiany zapisów Planu inwestycyjnego w zakresie zasadności ujmowania instalacji służących zagospodarowaniu odpadów. Ponadto wykonano nowe analizy i bilanse pod kątem spełnienia warunku ograniczenia masy odpadów przeznaczonych do składowania. Zatem to stanowisko resortu środowiska zobligowało Zarząd Województwa Mazowieckiego do dokonania zmian polegających na usunięciu z WPGO i Planu inwestycyjnego zapisów dotyczących budowy czy rozbudowy poszczególnych instalacji.

Nie uwzględnienie uwag Ministra Środowiska w powyższym zakresie, byłoby przyczynkiem do negatywnego zaopiniowania wojewódzkiego planu gospodarki odpadami oraz niezgodnienia Planu inwestycyjnego. Brak uzgodnionego Planu inwestycyjnego przedłożyłoby się na zablokowanie finansowania wszystkich inwestycji odpadowych ze środków Unii Europejskiej (UE) oraz krajowych funduszy ochrony środowiska.

Uchwalenie przez Sejmik Województwa Mazowieckiego PGO WM 2022 wraz z Planem inwestycyjnym do końca 2016 r. wynikało z konieczności spełnienia warunków ex ante dla wsparcia inwestycji w obszarze gospodarki odpadami komunalnymi ze środków UE. Brak podjęcia przez Sejmik ww. uchwały we wskazanym terminie byłby równoznaczny z niezrealizowaniem zobowiązań, które Polska przyjęła na siebie chcąc aplikować o środki z budżetu UE na projekty z sektora odpadowego.

Obowiązkiem Zarządu Województwa Mazowieckiego było uwzględnienie w zapisach aktualizowanego wojewódzkiego planu gospodarki odpadami lub dokonania zmiany w uchwale w sprawie wykonania planu, inwestycji posiadających decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięć lub decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu wydane przed 1 stycznia 2012 r., ale których budowa została rozpoczęta przed dniem 6 lutego 2015 r., czyli dniem wejścia w życie ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o zmianie ustawy o odpadach i niektórych innych ustaw.

„Składowisko Kalinowiec” sp. z o.o. dysponuje następującymi decyzjami:

1. decyzją znak Ug.Boś.6220.01.24.2013.2015 z dnia 23 kwietnia 2015 r. przenoszącą prawa i obowiązki wynikające z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nr 2/2014 z dnia 16 lipca 2014 znak Ug.Boś.6220.01.18.2013, zmienioną decyzją nr 4/2015 z dnia 9 marca 2015 r. znak Ug.Boś.6220.01.21.2013.2015 wydanymi przez Wójta Gminy Płoniawy – Bramura;
2. decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach nr 2/2014 z dnia 16 lipca 2014 r. znak Ug.Boś.6220.01.18.2013, zmienioną decyzją nr 4/2015 z dnia 9 marca 2015 r. znak Ug.Boś.6220.01.21.2013.2015 wydanymi przez Wójta Gminy Płoniawy – Bramura;
3. decyzją nr 325/2015 z dnia 6 października 2015 r., znak AB.6740.196.2015 wydaną przez Starostę Makowskiego zatwierdzającą projekt budowlany i udzielającą pozwolenia na budowę regionalnego składowiska odpadów, która

została utrzymana w mocy przez Wojewodę Mazowieckiego decyzją z dnia 27 listopada 2015 r. nr 197/O/2015 znak WI-O.7840.42.11.2015.TCH.

Zatem inwestycja Skarżącej nie spełniła obligatoryjnej przesłanki uwzględnienia w uchwale w sprawie wykonania WPGO, ponieważ nie rozpoczęła budowy przed dniem 6 lutego 2015 r., a tym samym nie spełniła warunku, o który mowa w art. 4 ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o zmianie ustawy o odpadach i niektórych innych ustaw. Ponadto należy zwrócić uwagę na to, że pozwolenie na budowę Skarżąca Spółka uzyskała dopiero pod koniec 2015 r., podczas gdy jako planowany RIPOK składowisko było ujęte w zapisach WPGO 2012-2023 od 2012 r. Zatem przez ponad 2 lata Skarżąca Spółka nie podejmowała skutecznych działań związanych z realizacją inwestycji.

Ad. 2. i Ad. 3.

Zarzut naruszenia art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1829 z późn. zm., zwanej dalej usdg) w kontekście przepisów art. 2, art. 22 i 64 ust.1 i 3 Konstytucji RP, nie znajduje potwierdzenia w faktach.

Przede wszystkim wskazać należy, że zgodnie z art. 6 ust 1 ww. ustawy podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej jest wolne dla każdego na równych prawach, z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa. Nie oznacza to jednak, że prawo to nie może być ograniczane. Możliwość taką przewiduje już sama Konstytucja RP w art. 22.

Podobnie w orzecznictwie przyjmuje się, że wolność gospodarcza w wymiarze prawnym nie ma charakteru zasady bezwzględnej. Prawo to może być ograniczane przy spełnieniu określonych warunków. Wolność gospodarcza musi we współczesnym państwie podlegać różnego rodzaju ograniczeniom, co wynika choćby z zaakcentowania w art. 20 Konstytucji RP socjalnego charakteru gospodarki rynkowej. Ograniczenia tej wolności dopuszczalne są przy spełnieniu dwóch warunków, wynikających z art. 22 Konstytucji RP - w płaszczyźnie materialnej ograniczenia te muszą znajdować uzasadnienie w „ważnym interesie publicznym”, a w płaszczyźnie formalnej - muszą być wprowadzone „tylko w drodze ustawy”.

Wskazuje się też, że użyty przez ustawodawcę w art. 6 ust 1 usdg zwrot „z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa” oznacza, że warunki prowadzenia działalności gospodarczej mogą być określone przepisami nie tylko rangi ustawowej. Zatem warunki te (w tym wprowadzone ograniczenia) mogą wynikać z przepisów ustanawianych przez organy jednostek samorządu terytorialnego (por. wyrok NSA z dnia 14 maja 2013 r. sygn. akt II FSK 2620/12, wyrok WSA w Lublinie z dnia 1 grudnia 2008 r. sygn. akt III SA/Lu 311/08, wyrok WSA w Łodzi z dnia 20 lutego 2014 r. III SA/Łd 872/13, publ. www.orzeczenia.nsa.gov.pl).

Dodatkowo Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 24 września 2014 r. II OSK 1314/14 (publ. www.orzeczenia.nsa.gov.pl) wskazał, że to, iż poszczególne kategorie przedsiębiorców, powinny być równo traktowane, oznacza, że wszystkie podmioty charakteryzujące się daną cechą istotną powinny być traktowane według jednakowej miary, bez faworyzowania lub dyskryminowania któregokolwiek z nich. Ważnym elementem zrównania sytuacji prawnej określonych grup podmiotów prawa jest zawsze zbliżona sytuacja faktyczna, przesądzająca o występowaniu owej cechy istotnej. Nieuwzględnienie tego typu okoliczności prowadziłoby w rzeczywistości do faworyzowania tej grupy podmiotów, która ze względu na brak cechy istotnej, traktowana byłaby na równi z tą grupą, która taką cechę posiada. I tak też było w rozpoznawanej sprawie. Wszyscy przedsiębiorcy znajdujący się w podobnej sytuacji faktycznej i prawnej, byli traktowani tak samo.

Wojewódzki plan gospodarki odpadami jest dokumentem planistycznym, określającym ramy systemu, cele i działania w zakresie gospodarki odpadami oraz wskazującym potrzeby inwestycyjne województwa. Ujęcie w nim zapisów dotyczących planowanych do wybudowania instalacji regionalnych, daje jedynie możliwość ich realizacji, a nie gwarancję ich powstania. Wcześniejsze zrealizowanie inwestycji danego typu w regionie, może

spowodować brak zasadności budowy kolejnej instalacji, z uwagi na wyczerpanie dostępności strumienia odpadów wymagającego zagospodarowania.

Potwierdzeniem powyższego jest stanowisko wyrażone pismem znak DGO-V-022-5/20624/15/ŁD z dnia 24 maja 2015 r. przez resort środowiska, który jednoznacznie wskazuje, że "...należy pamiętać, iż spełnianie wymagań dla instalacji RIPOK nie jest jednoznaczne z obowiązkiem uwzględnienia jej w wojewódzkim planie gospodarki odpadami. Planując gospodarkę odpadami w danym regionie, należy mieć na względzie zapewnienie strumienia odpadów dla funkcjonujących już instalacji spełniających wszystkie wymagania prawne. Wobec tego w każdym przypadku, nadanie statusu kolejnej regionalnej instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych powinno być poprzedzone rzetelną analizą potrzeb w zakresie zagospodarowania strumienia odpadów".

Podkreślić należy, że brak ujęcia inwestycji w zapisach Planu gospodarki odpadami dla województwa mazowieckiego 2022 nie zamyka możliwości prowadzenia działalności przez spółkę „Składowisko Kalinowiec”. Oznacza to, że na składowisko nie będą mogły być przyjmowane odpady pochodzące z przetworzenia zamieszanych odpadów komunalnych, ale spółka będzie mogła prowadzić działalność polegającą na składowaniu innych rodzajów odpadów.

Ad. 4.

Zarzut naruszenia art. 36 ust. 5 i art. 35 ust. 7 uoo, poprzez usunięcie inwestycji Skarżącej w wyniku uzgodnień z Ministrem Środowiska oraz w celu zapewnienia zgodności z Krajowym planem gospodarki odpadami (Kpgo) podczas gdy w rzeczywistości Minister Środowiska nie domagał się usunięcia inwestycji z WPGO, a jednocześnie fakt ujęcia inwestycji w WPGO nie kolidował z treścią Kpgo, również nie znajduje potwierdzenia w faktach.

Projekt dokumentu wraz z załącznikami, w którym składowisko w Kalinowcu było ujęte jako planowany RIPOK dla regionu zachodniego, został przekazany do opiniowania przez Ministra Środowiska w dniu 29 czerwca 2016 r. Pismem znak DGO-V-4050.16.2016.KR z dnia 29 lipca 2016 r. Minister Środowiska przekazał uwagi do przedłożonego do zaopiniowania WPGO 2016. W ww. piśmie znalazł się zapis, że „planowanie działań, w tym określanie potrzeb inwestycyjnych powinno wynikać z analizy stanu gospodarki odpadami przeprowadzonej w ramach aktualizacji wojewódzkiego planu gospodarki odpadami. Natomiast propozycje działań przedstawione w Projekcie planu inwestycyjnego w ocenie Ministra Środowiska często nie wynikają z dokonanej w ramach wpgo analizy”. Potwierdzeniem powyższego stwierdzenia były załączone uwagi do WPGO 2016 i Planu inwestycyjnego:

- uwaga nr 7 do PGO - Należy jeszcze raz przeanalizować cele i sposoby ich osiągnięcia - przykładowo jako cel w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi wstawiono w roku 2020 poddanie 50% odpadów komunalnych recyklingowi (str. 94 WPGO), tymczasem z danych zawartych w rozdziale 9.3. (tabele 75, 97, 110) wynika, że nawet w roku 2022 cel ten nie zostanie osiągnięty, bo z 3 z 4 regionów będzie na poziomie 30-40%. W 4. regionie wprowadzając dane wskazują, że cel ten mógłby być osiągnięty (tabela 86), ale biorąc pod uwagę skład morfologiczny odpadów zebranie selektywnie wszystkich odpadów papieru, szkła, metali i tworzyw sztucznych - nie wydaje się być realne. Przy takich poziomach również cel na rok 2025 (60%) wydaje się być zagrożony. Z tego też względu zapisy, że nie trzeba zmieniać nic w systemie wydają się być nieadekwatne do sytuacji.
- uwaga nr 14 do PI - Niepokój budzą plany rozbudowy i budowy nowych składowisk odpadów, biorąc pod uwagę to, że składowanie odpadów znajduje się najniżej w hierarchii sposobów postępowania z odpadami. Uwaga dot. także str. 97.
- uwaga nr 22 do PI - Wyszczególnione w Planie Inwestycyjnym instalacje planowane do rozbudowy/modernizacji lub do budowy w zakresie „mocy przerobowych” często nie wynikają z uwidocznionej w projekcie WPGO analiz.

- uwaga nr 26 do PI - Wskazanie planowanych do budowy lub rozbudowy/modernizacji przedsięwzięć powinno być poprzedzone przeprowadzoną w planie wojewódzkim analizą istniejącego stanu gospodarki odpadami pod kątem ilości wytwarzanych/odbieranych odpadów komunalnych, w podziale na frakcje, w zakresie istniejącej infrastruktury i posiadanych mocy przerobowych oraz zapotrzebowania na nowe moce przerobowe instalacji lub konieczności przebranzowienia się instalacji (np. MBP w kierunku przyjmowania i doczyszczania odpadów selektywnie zebranych).

Powyższe uwagi zostały sformułowane w oparciu o zapisy Krajowego planu gospodarki odpadami 2022 (Kpgo 2022) opublikowanego w dniu 11 sierpnia 2016 r. Przygotowując projekt Wpgo 2016 przekazany Ministrowi Środowiska do opiniowania oraz Planu inwestycyjnego dla województwa mazowieckiego do uzgodnienia kierowano się zapisami projektu Kpgo 2022 z dnia 9 marca 2016 r. W uchwalonym Kpgo 2022 wprowadzone zostały nowe cele oraz zapisy wpływające istotnie na kształt WPGO 2016. Zapisy te nie były znane zarządom województw przygotowującym projekty wojewódzkich planów gospodarki odpadami. Dotyczyły one osiągnięcia redukcji składowania odpadów komunalnych do 10% do 2030 r. oraz poddania recyklingowi 65% odpadów komunalnych do 2030 r. (w projekcie Kpgo z 9 marca 2016 r. znajdował się wyłącznie zapis dotyczący poddania recyklingowi 60% odpadów komunalnych do 2025 r.). Doprecyzowane zostały również zapisy dotyczące konieczności dostosowania mocy przerobowych instalacji do prognozowanej masy odpadów, co w praktyce przełożyło się na konieczność redukcji nadwyżek mocy przerobowych instalacji.

Zmodyfikowane zapisy Kpgo 2022 oraz uwagi do projektu WPGO 2016 przedłożone przez Ministra Środowiska spowodowały konieczność ograniczenia inwestycji, w szczególności w zakresie rozbudowy istniejących i budowy nowych składowisk oraz instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych zaproponowanych w projekcie WPGO 2016 z czerwca 2016 r., co miało istotny wpływ na zapisy w Planie inwestycyjnym. W tym samym czasie, ze względu na korektę perspektywy obowiązywania oraz uproszczenia nazwy i dostosowania jej do nazwy Kpgo 2022 została zmieniona nazwa dokumentu na Plan gospodarki odpadami dla województwa mazowieckiego 2022 (PGO WM 2022).

W związku z powyższym dokonano oceny możliwości osiągnięcia celów oraz dogłębnej analizie poddano zasadność ujmowania w zapisach PGO WM 2022 planowanych do budowy składowisk lub modernizacji czy budowy nowych instalacji do mechaniczno - biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych we wszystkich regionach gospodarki odpadami. Najważniejszym kryterium przesądzającym o pozostawieniu w zapisach Planu instalacji do składowania był bilans dostępności odpadów powstających w danym regionie gospodarki odpadami komunalnymi. Podział na regiony dokonany został w oparciu o deklaracje gmin zgłaszane na etapie ankietyzacji przeprowadzanej na potrzeby opracowania projektu dokumentu. Pomimo deklaracji gminy Płoniawy – Bramura o przynależności do regionu wschodniego, nie było możliwości uwzględnienia tej prośby, z uwagi na to, że większość gmin powiatu makowskiego wniosowała o włączenie do zachodniego regionu gospodarki odpadami komunalnymi. Nawet w przypadku przychylenia się do prośby gminy o włączenie do wschodniego regionu gospodarki odpadami, inwestycja Skarżącej nie mogłaby zostać zrealizowana ze względu na brak zapotrzebowania na tego typu instalacje w regionie. Zgodnie z zapisami WPGO 2012 w regionie wschodnim rozbudowane zostało składowisko w Starym Lubiejewie, które w zapisach PGO WM 2022 otrzymało status IZ – docelowo RIPOK. Zarządzający złożył wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego. W związku z tym, po jego uzyskaniu zarządzający będzie mógł ubiegać się o zmianę statusu instalacji na RIPOK w drodze zmiany uchwały wykonawczej.

W ramach prac nad aktualizacją zapisów PGO WM 2022 zorganizowany został przegląd instalacji RIPOK oraz instalacji zastępczych ujętych w uchwale Sejmiku Województwa Mazowieckiego w sprawie wykonania WPGO 2012-2023 oraz instalacji ujętych w zapisach

WPGO 2012-2023 jako planowane do budowy. Celem przeglądu było zapoznanie się z technologią funkcjonujących zakładów w obecnym systemie gospodarki odpadami oraz uaktualnienie informacji na temat stanu prac oraz stwierdzenie stopnia ich zaawansowania w przypadku inwestycji planowanych do wybudowania. Wizytacja składowiska w Kalinowcu w dniu 8 lipca 2016 r. nie potwierdziła rozpoczęcia prac w terenie związanych z budową składowiska.

Opracowując projekt WPGO 2016, Organ uwzględnił zgłoszenie do planu inwestycji Skarżącej. Uwagi Ministra Środowiska jednoznacznie wskazywały, że plany inwestycyjne są nieadekwatne do potrzeb województwa, pomimo, że nie odnosiły się w żadnym aspekcie do konkretnych instalacji czy inwestycji. Zobowiązały jednak Zarząd Województwa Mazowieckiego do przeprowadzenia ponownych analiz pod kątem zasadności budowy nowych, czy rozbudowy istniejących instalacji w kontekście osiągnięcia w poszczególnych latach poziomów odzysku i recyklingu oraz redukcji masy odpadów kierowanej do składowania i jednoznacznego określenia potrzeb inwestycyjnych dla poszczególnych regionów. W praktyce przełożyło się to na konieczność ograniczenia budowy i rozbudowy składowisk czy instalacji mechaniczno – biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych (MBP). Sporządzone bilanse, uwzględniające zapisy uchwalonego Kpgo 2022, wykazały brak potrzeby wprowadzania nowych instalacji do składowania oraz rozbudowy zakładów MBP. W związku z powyższym, mając na uwadze wyniki bilansu przedstawionego w Tabeli 127 PGO WM 2022, niezbędne było wykreślenie inwestycji, których budowa się jeszcze nie rozpoczęła.

Tabela 127 Bilans mocy przerobowych RIPOK w stosunku do prognozowanej masy odpadów komunalnych przewidzianych do składowania w poszczególnych latach w regionie zachodnim.

Rok 20...	16	17	18	19	20	22	23	24	25	26	27	28	29	30
Prognozowana masa odpadów przewidzianych do składowania w poszczególnych latach [Mg]	89 616	83 728	76 296	65 270	68 434	66 349	64 206	64 841	65 270	65 882	66 319	66 941	67 384	68 466
Masa odpadów dopuszczona do składowania w roku kalendarzowym (Mg/rok)	358 192	303 300	281 280	260 661	250 000	211 641	210 000	169 815	150 000	150 000	150 000	150 000	150 000	80 000
Bilans	268 576	219 572	204 984	195 390	181 566	145 292	145 794	104 974	84 730	84 118	83 681	83 059	82 616	11 534

W wyniku powyższego, w zapisach projektu PGO WM 2022 i PI WM 2022, przekazanego ponownie do opiniowania Ministrowi Środowiska w dniu 27 września 2016 r., w regionie zachodnim nie uwzględniono: rozbudowy składowiska w Woli Pawłowskiej przez Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych sp. z o.o. w Ciechanowie oraz budowy składowiska odpadów w m. Kalinowiec.

W tym miejscu należy jeszcze raz podkreślić, że ujęcie danej inwestycji zarówno w WPGO jak i PI WM uzależnione było od wyników analiz, z których jasno wynikała konieczność wprowadzenia do systemu gospodarki odpadami instalacji danego typu. Niezależnie od sposobu i formy finansowania inwestycji, wszystkie inwestycje służące

przetwarzaniu, unieszkodliwianiu czy zagospodarowaniu odpadów komunalnych musiały być ujęte zarówno w PGO WM 2022 jak i PI o ile potrzeby inwestycyjne w tym zakresie zostały stwierdzone w zapisach PGO WM 2022. Z uwagi na wystąpienie znacznych nadwyżek w pojemności pozostałej do wykorzystania składowisk odpadów przeznaczonych do unieszkodliwiania odpadów pochodzących z przetworzenia zmieszanych odpadów komunalnych w regionie zachodnim, konieczne stało się zrewidowanie potrzeb inwestycyjnych w tym regionie. Dlatego też, w przypadku Skarżącej, zarówno z zapisów PGO WM 2022 oraz PI usunięto jej inwestycję.

Ad. 5.

Zarzut naruszenia art. 36 ust. 7 uoo poprzez niezastosowanie przy opracowaniu przyjętej wersji WPGO przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2016 r., poz. 353, z późn. zm., zwana dalej uooś) w zakresie dotyczącym udziału społeczeństwa w ochronie środowiska oraz strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko tj. naruszenie art. 46 pkt 2 w związku z art. 50 w związku z art. 54 ust. 1 i 2, oraz art. 55 ust. 3 ww. ustawy, w związku z art. 37 ust. 3 w związku z art. 36 ust. 7 uoo, nie znajduje potwierdzenia w faktach. W opinii Skarżącej, poruszane w przytoczonych artykułach zarzuty odnoszą się do uchwalenia przez Sejmik Województwa Mazowieckiego aktualizacji WPGO w brzmieniu istotnie odbiegającym od projektu będącego przedmiotem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko z udziałem społeczeństwa, a ponadto bez uzasadnienia wyboru w odniesieniu do rozpatrywanych rozwiązań alternatywnych. Teza ta nie znajduje potwierdzenia w faktach.

Odnosząc się do kwestii opracowania, opiniowania oraz udziału społeczeństwa w opracowaniu wojewódzkiego planu gospodarki odpadami należy wskazać, że procedura ta została opisana w art. 36 uoo. Zgodnie z tym przepisem, projekt dokumentu opracowuje Zarząd Województwa Mazowieckiego. Projekt podlega opiniowaniu przez organy wykonawcze gmin z obszaru województwa, niebędących członkami związków międzygminnych, oraz organy wykonawcze związków międzygminnych, a w zakresie związanym z ochroną wód - przez właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej. Po zaopiniowaniu projektu wojewódzkiego planu gospodarki odpadami przez ww. organy, zarząd województwa jest obowiązany przekazać projekt wojewódzkiego planu gospodarki odpadami do zaopiniowania, a projekt planu inwestycyjnego do uzgodnienia, ministrowi właściwemu do spraw środowiska. Przy opracowywaniu projektów planów gospodarki odpadami stosuje się przepisy ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, dotyczące udziału społeczeństwa w ochronie środowiska oraz przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

Kierując się powyższymi zasadami, projekt dokumentu przygotowany na podstawie informacji zebranych podczas ankietyzacji przeprowadzonej wśród jednostek samorządu terytorialnego, przedsiębiorców oraz społeczności lokalnych, decyzją Zarządu Województwa Mazowieckiego z dnia 24 listopada 2015 r., został skierowany do opiniowania przez organy uprawnione oraz do konsultacji w ramach przeprowadzanej strategicznej oceny oddziaływania dokumentu na środowisko z udziałem społeczeństwa.

Na tablicy ogłoszeniowej w siedzibie Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego w Warszawie oraz na stronie internetowej Samorządu Województwa Mazowieckiego www.mazovia.pl i w Biuletynie Informacji Publicznej oraz na stronie www.dialog.mazovia.pl, zamieszczono komunikat informujący o powyższej decyzji Zarządu, miejscach, w których dokument jest publicznie dostępny, terminach i formie zgłaszania uwag i wniosków oraz organie właściwym do ich rozpatrywania. Termin zakończenia konsultacji społecznych określony został do dnia 15 stycznia 2016 r. Ponadto w ramach przeprowadzania strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projekty dokumentów zostały przekazane do zaopiniowania przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska

w Warszawie (RDOŚ) oraz Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Warszawie (PWIS). Ww. organy przekazały stosowne opinie: RDOŚ pismem znak WOOS-I.410.988.2015.JD z dnia 22 stycznia 2016 r., a PWIS pismem znak ZNS.9022.1.00375.2015.CC z dnia 26 stycznia 2016 r.

Po przeanalizowaniu zgromadzonego materiału, zasadne uwagi zostały uwzględnione w treści projektów dokumentów (WPGO i Plan Inwestycyjny), które następnie przekazano Ministrowi Środowiska, celem zaopiniowania i uzgodnienia.

Na każdym etapie wprowadzania zmian do PGO WM 2022 oraz Planu inwestycyjnego, wynikających z uwag zgłaszanych przez Ministra Środowiska, Zarząd Województwa Mazowieckiego podawał do publicznej wiadomości treść dokumentów uwzględniających uwagi resortu, poprzez zamieszczenie na stronie www.mazovia.pl uchwał, do których załączniki stanowił PGO WM 2022 oraz pozostałe dokumenty stanowiące załączniki do PGO WM 2022.

Zaznaczyć należy, że żaden z przepisów uoo i uooś nie wskazuje obowiązku ponownego konsultowania projektu dokumentu, w przypadku wprowadzania zmian do dokumentu poddanego wcześniej konsultacjom.

Art. 50 uooś, nakłada obowiązek przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, w przypadku wprowadzenia zmian do już przyjętego dokumentu, czyli wojewódzkiego planu gospodarki odpadami przyjętego przez sejmik województwa, a nie dokumentu będącego na etapie opracowywania przez zarząd województwa.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że Skarżąca błędnie interpretuje pojęcie „zmiany” wprowadzonej do przyjętego Wojewódzkiego Planu Gospodarki Odpadami dla Mazowsza na lata 2012-2017 z uwzględnieniem lat 2018-2023 (WPGO 2012-2023) wynikającej z art. 50 uooś. Zdaniem Skarżącej „zmianą”, o której mowa w ww. artykule jest usunięcie inwestycji Skarżącej z dotychczas obowiązującego WPGO 2012-2023. W opinii organu, sporządzenia nowego dokumentu jakim jest uchwalony w dniu 19 grudnia 2016 r. PGO WM 2022, nie można traktować jako wprowadzenia zmiany do już obowiązującego dokumentu, tylko opracowania nowego dokumentu uwzględniającego aktualny stan gospodarki odpadami oraz wymagania dokumentów nadrzędnych, dla którego konieczne było przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

Ponadto należy zwrócić uwagę, że Skarżąca również błędnie interpretuje brzmienie art. 46 uooś. W opinii Skarżącej w myśl art. 46 uooś, do którego odwołuje się art. 50 uooś, ocenę oddziaływania na środowisko należy przeprowadzać dla projektów planów gospodarki odpadami. W opinii organu, posługując się liczbą mnogą ustawodawca w artykule tym ogólnie wymienił rodzaje dokumentów wymagających przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, a nie wskazywał obowiązku procedowania w tym zakresie, w przypadku wprowadzania zmian do projektu dokumentu, poddanego uprzednio pełnej procedurze oddziaływania na środowisko. Gdyby intencją ustawodawcy było nałożenie takiego obowiązku za każdym razem gdy opracowywany jest projekt nowego dokumentu, to odpowiedni zapis nakazujący przeprowadzanie takiego postępowania znalazł by się w uooś lub w prawie materialnym jakim jest np. uoo.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 8 sierpnia 2013 r. (sygn. II SA/GI 957/12) wydanym, co prawda w przedmiocie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, ale dla którego procedura opiniowania i przeprowadzania strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest zbliżona do procedury przewidzianej dla planów gospodarki odpadami: „Przystępując do rozważań dotyczących potrzeby ponownienia procedury opiniowania i uzgadniania projektu studium, a także ponownego wyłożenia go do publicznego wglądu wskazać należy w pierwszym rzędzie, że stosownie do art. 9 ust. 3 u.p.z.p. studium sporządza się dla obszaru w granicach administracyjnych całej gminy. W przypadku terenu dużych gmin miejskich (K. w dacie sporządzania projektu Studium liczyło

ponad 312 tys. mieszkańców) projekt studium stanowi bardzo obszerny dokument, liczący sobie nierzadko kilkaset stron. Bez większego trudu wyobrazić sobie można zatem sytuację, że w wyniku ponawianych wyłożeń projektu studium do publicznego wglądu nie będzie miała liczba kierowanych pod jego adresem wniosków dotyczących zmiany zawartych w nim ustaleń. W konsekwencji może to uniemożliwić uchwalenie tego aktu w rozsądnych terminach.” (publ. www.orzeczenia.nsa.gov.pl).

Ponadto przytoczony przez Skarżącą art. 48 ust. 2 uooś stanowi, że „odstąpienie od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko w przypadku dokumentów, o których mowa w art. 46 pkt 2, może dotyczyć wyłącznie projektów dokumentów stanowiących niewielkie modyfikacje przyjętych już dokumentów lub projektów dokumentów dotyczących obszarów w granicach jednej gminy”. Nowo opracowany PGO WM 2022 nie stanowił modyfikacji przyjętego w dniu 22 października 2012 r. WPGO 2012-2023, dlatego też konieczne było przeprowadzanie pełnej procedury oceny oddziaływania na środowisko tego dokumentu, a nie odstąpienie od jej przeprowadzania. Podkreślić należy, że taka procedura została przeprowadzona.

Natomiast odnosząc się do kwestii nie przedstawienia „odpowiedniego uzasadnienia dla wybranego projektu dokumentu” w związku z wymogiem zawartym w art. 55 ust. 3 uooś należy wskazać, że wymóg ten odnosi się do dokumentu uchwalonego. W tym miejscu należy przytoczyć wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 18 listopada 2010 r. II OSK 1370/10 (publ. www.orzeczenia.nsa.gov.pl), który potwierdził, że pisemne podsumowanie, załącza się do przyjętego dokumentu, a więc po podjęciu uchwały.

Po podjęciu przez Sejmik Województwa Mazowieckiego uchwały w sprawie uchwalenia Planu gospodarki odpadami dla województwa mazowieckiego 2022, na stronie internetowej Samorządu Województwa Mazowieckiego zamieszczony został komunikat dotyczący uchwalenia PGO WM 2022 wraz z podsumowaniem, o którym mowa w 55 ust. 3 oraz uzasadnieniem, o którym mowa w art. 42 ww. ustawy, zawierającym informacje o udziale społeczeństwa w postępowaniu oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa.

Zgodnie z art. 55 ust. 4 uooś przyjęty dokument wraz z Podsumowaniem, podlega obligatoryjnemu przekazaniu organom, o których mowa w art. 56 i art. 57 uooś. Pismami znak PZ-ZD-I.7011.4.2017.MŚ z dnia 16 stycznia 2017 r. PGO WM 2022 wraz z załącznikami oraz Podsumowaniem z przebiegu strategicznej oceny oddziaływania na środowisko PGO WM 2022 został przekazany Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska i Państwowemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Sanitarnemu w Warszawie. Ponadto zgodnie z art. 36 ust. 3 uoo, pismem z dnia 16 stycznia 2017 r., znak: PZ-ZD-I.7011.3.2017.MŚ przekazano PGO WM 2022 Ministrowi Środowiska. Wszystkim trzem organom przekazano komplet dokumentów zawierający PGO WM 2022 wraz z załącznikami oraz z Podsumowaniem przebiegu strategicznej oceny oddziaływania na środowisko Planu gospodarki odpadami dla województwa mazowieckiego 2022.

Nieprawdziwym jest zarzut Skarżącej naruszenia art. 55 ust. 1 uooś. W zapisach PGO WM 2022 zawarty został rozdział 9 Informacja o strategicznej ocenie oddziaływania planu na środowisko i udziale społeczeństwa w tworzeniu planu, w którym znalazło się odniesienie do Prognozy oddziaływania na środowisko PGO WM 2022. Wszystkie aspekty związane z oceną oddziaływania na środowisko, w tym przedstawienie analizy rozwiązań alternatywnych, zostały przedstawione w Prognozie, stanowiącej załącznik do PGO WM 2022. Tu podkreślić należy, że resort środowiska przy piśmie znak DGO V.4050.14.2016.ŁD. z dnia 17 listopada 2017 r. pozytywnie opiniował PGO WM 2022 nie odnosząc się do tej kwestii, wobec czego resort uznał, że zapisy rozdziału 9 planu są wystarczające.

W tym miejscu zaznaczyć należy, że zmiany wprowadzone pomiędzy pozytywną opinią resortu środowiska a uchwaleniem PGO WM 2022 nie wpłynęły ani na inwestycje ujęte w PI

WM, ani na żaden z istotnych elementów dokumentu. Ponadto wprowadzone zostały w wyniku troski wyrażonej przez Ministra Środowiska o centralny region gospodarki odpadami wyrażonej w piśmie przekazującej opinię. Podkreślić należy, że wprowadzone zmiany do projektu planu gospodarki odpadami, miały dwójaki charakter – z jednej strony były to zmiany czysto techniczne, redakcyjne i poprawiające czytelność dokumentu np. usunięcie błędów językowych, zmiana numeracji stron itd., zatem nieistotne, ponieważ w żaden sposób nie wpływające na treść PGO WM 2022, ani tym bardziej na zapisy PI WM. Natomiast druga grupa zmian została spowodowana zmianą stanu faktycznego w sprawie i potrzebą dodatkowego zabezpieczenia regionu centralnego w zakresie przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych o kodzie 20 03 01 i polegała w zasadzie na czasowym przyjęciu rozwiązań już zastosowanych w innych regionach dla regionu centralnego. Co więcej zapisy te nie modyfikują zapisów PGO WM 2022 w zakresie celów, kierunków działań, w tym podziału na regiony, czy zapotrzebowania na infrastrukturę, w związku z czym nie przedstawiono go do ponownego zaopiniowania. Tym samym wprowadzone zmiany miały na celu jedynie przejściowe zabezpieczenie przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych powstających w regionie centralnym, do czasu ustabilizowania się kwestii formalno-prawnych funkcjonujących instalacji, bez konieczności realizacji dodatkowych inwestycji, w związku z czym w żadnej mierze nie wpływały na przedsięwzięcia wyszczególnione w Planie inwestycyjnym. Poza tym, na etapie opiniowania projektu PGO WM 2022 Minister Środowiska nie odnosił się negatywnie do wskazania dwóch instalacji zastępczych poza regionem centralnym, które zostały ujęte w projekcie przekazanym przy piśmie z dnia 2 listopada 2016 r. i pozytywnie zaopiniowanym, ani do statusu instalacji MPO dla m. st. Warszawy, które w projekcie przedstawionym Ministrowi przy piśmie z dnia 29 czerwca 2016 r. miało nadany status IZ-docelowo RIPOK.

Możliwość przetworzenia odpadów w instalacjach, znajdujących się poza regionem centralnym i posiadających uregulowany stan formalno-prawny, miała zagwarantować możliwość realizacji zadań gminom oraz podmiotom odbierającym odpady komunalne. Założenie braku możliwości wprowadzenia zmian, będących w istocie zapobieżeniem skutków niekorzystnych dla podmiotów rozstrzygnięć, a tym samym niewywiązania się z obowiązku zapewnienia gminom oraz podmiotom odbierającym odpady dostępu do sieci instalacji przetwarzających odpady, będących głównym celem tworzenia wojewódzkich planów gospodarki odpadami, naruszałoby zasadę samodzielności jednostek samorządu terytorialnego w wykonywaniu zadań własnych.

Wprowadzone pomiędzy wersją zaopiniowaną przez Ministra a wersją uchwaloną przez Sejmik zmiany nie odnosiły się do rozszerzenia, wskazania nowych czy modyfikacji ujętych w PI WM inwestycji, a więc nie wymagały zastosowania przepisu art. 36 ust. 6b uoo. Dokonane modyfikacje były reakcją na trudną do przewidzenia sytuację formalno-prawną podmiotów prowadzących instalacje.

Dodatkowo należy wskazać, że wyznaczanie zgodnie z art. 35 ust. 4 uoo regionów gospodarki odpadami oraz regionalnych i zastępczych instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych należy do wyłącznej kompetencji organów samorządu województwa. Ponadto wprowadzone powyższe zmiany w żaden sposób nie dotyczą Skarżącej.

Ad. 6.

Zarzut naruszenia art. 5 ust. 1 w związku z ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (Dz.U. z 2016 r., poz. 1817 z późn.zm.) w związku z § 11 ust. 6 pkt 3 załącznika do uchwały Sejmiku Województwa Mazowieckiego nr 139/15 z dnia 21 grudnia 2015 r. oraz w § 4, 5 i 8 załącznika do uchwały nr 160/11 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 24 października 2011 r. w sprawie Regulaminu konsultowania projektów aktów prawa miejscowego z Mazowiecką Radą Działalności Pożytku Publicznego oraz organizacjami pozarządowymi i o wolontariacie w dziedzinach dotyczących działalności statutowej tych organizacji, nie znajduje potwierdzenia w faktach.

Odnosząc się do kwestii obowiązku konsultowania projektu PGO WM 2022 z Mazowiecką Radą Działalności Pożytku Publicznego (MRDPP), należy zaznaczyć, że Rada miała możliwość wnoszenia uwag do dokumentu na etapie konsultacji projektu Planu. W ramach przeprowadzania strategicznej oceny oddziaływania dokumentu na środowisko z udziałem społeczeństwa, na stronie Samorządowego Forum Dialogu Obywatelskiego www.dialog.mazovia.pl w dniu 1 grudnia 2015 r., zamieszczono komunikat o przekazaniu do konsultacji społecznych Wojewódzkiego Planu Gospodarki dla województwa mazowieckiego na lata 2016-2021 z uwzględnieniem lat 2022-2027 oraz pozostałych załączników (http://www.dialog.mazovia.pl/aktualnosci/archiwum/szczegoly_wiadomosci/article/konsultacje_spoeczne_projektu_województkiego_planu_gospodarki_odpadami_dla_województwa_mazowieckiego.html?cHash=7bf748eb69).

Jednak podobnie jak w przypadku procedury oddziaływania dokumentu na środowisko z udziałem społeczeństwa, nie zachodzi potrzeba ponownego konsultowania projektu dokumentu z MRDPP, w przypadku wprowadzania zmian do dokumentu poddanego wcześniej konsultacjom.

Także zarzut naruszenia art. 5 ust. 2 pkt 4 ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie nie znajduje potwierdzenia w faktach. Przepis tego artykułu odnosi się do obowiązku konsultowania aktów normatywnych dotyczących sfery zadań publicznych z radami działalności pożytku publicznego. Obowiązek ten został spełniony. Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach w przypadku planów gospodarki odpadami, Sejmik Województwa Mazowieckiego podejmuje dwie uchwały: w sprawie uchwalenia wojewódzkiego planu gospodarki odpadami oraz w sprawie wykonania wojewódzkiego planu gospodarki odpadami. W myśl art. 38 ust. 4 ustawy o odpadach uchwała w sprawie wykonania planu jest aktem prawa miejscowego, a więc aktem normatywnym podlegającym obowiązkowi konsultacji z Radą. Przed skierowaniem pod obrady Sejmiku Województwa Mazowieckiego projektu uchwały w sprawie wykonania Planu gospodarki odpadami dla województwa mazowieckiego 2022, pismem znak PZ-ZD-I.7011.6.125.2016.MŚ z dnia 8 listopada 2016 r., ww. akt prawny został poddany procedurze konsultacji z MRDPP. W celu zapoznania się z materiałem źródłowym, MRDPP przekazany został także projekt PGO WM 2022 wraz z załącznikami. Do przedłożonych projektów Rada nie wniosła uwag.

Skarżąca zarzuca także Sejmikowi Województwa Mazowieckiego błędną interpretację zapisu § 12 Roczno programu współpracy Województwa Mazowieckiego z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie na 2016 rok stanowiącego załącznik do uchwały nr 139/15 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 21 grudnia 2015 r., co nie ma potwierdzenia w faktach.

Powołując się na § 2 ust. 1 pkt 9 uchwały 50/2014 MRDP w sprawie regulaminu MRDP z dnia 26 listopada 2016 r., Skarżąca uznała, że doszło do uchybień w procedurze uchwalania PGO WM 2022. W tym miejscu przytoczyć należy brzmienie tego przepisu: do obowiązków Rady należy: „delegowanie, **na wniosek innych podmiotów**, członków Rady do prac z komisjach, grupach roboczych, kapitułach konkursowych i innych zespołach”. W związku z tym, że żaden inny podmiot nie złożył wniosku do składu Komitetu Monitorującego przedstawiciela Rady, nie mógł on zostać włączony do tego gremium.

Przypomnieć należy, że zgodnie z § 12 ust 1 Roczno programu... Województwo tworzy zespoły o charakterze doradczym i konsultacyjnym, w których skład wchodzi przedstawiciele organizacji pozarządowych. Stosownie zaś do ust. 2 pkt 16 tego Programu: w roku 2016 przedstawiciele Województwa i organizacji pozarządowych współpracować będą w szczególności w ramach wspólnych zespołów o charakterze doradczym i konsultacyjnym, w tym m.in. Komitetu Monitorującego prace nad opracowaniem

Wojewódzkiego Planu Gospodarki Odpadami dla województwa mazowieckiego na lata 2016-2021 z uwzględnieniem lat 2022-2027.

Realizując zapisy w zakresie współpracy Województwa Mazowieckiego z organizacjami pozarządowymi, Zarządowi Województwa Mazowieckiego przedłożona została informacja w sprawie powołania Komitetu Monitorującego prace nad WPGO, w której zwrócono się o wyrażenie zgody na wystąpienie z zaproszeniem do udziału w pracach Komitetu Monitorującego do zaproponowanych w informacji instytucji (samorządów, administracji rządowej, jednostek naukowo – badawczych, inspekcji i służb ochrony środowiska, organizacji ekologicznych, organizacji pozarządowych i innych). Zarząd Województwa Mazowieckiego wyraził zgodę na powołanie Komitetu, wobec czego do przedstawicieli następujących instytucji:

- 1) Komisji Ochrony Środowiska Sejmiku Województwa Mazowieckiego,
- 2) Ministerstwa Środowiska,
- 3) Mazowieckiego Biura Planowania Regionalnego w Warszawie,
- 4) Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Warszawie,
- 5) Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie,
- 6) Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie,
- 7) Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie,
- 8) Mazowieckiej Agencji Energetycznej,
- 9) Krajowej Izby Gospodarki Odpadami,
- 10) Polskiej Izby Gospodarki Odpadami,
- 11) Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Recyklingu,
- 12) Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie,
- 13) Konwentu Burmistrzów, Wójtów i Prezydentów Miast Województwa Mazowieckiego,
- 14) Biura Gospodarki Odpadami Komunalnymi Miasta Stołecznego Warszawy,
- 15) Politechniki Warszawskiej - Wydziału Inżynierii Środowiska,
- 16) Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie - Wydziału Budownictwa Inżynierii Środowiska,
- 17) Organizacji pozarządowych i stowarzyszeń lokalnych tj. Regionalnego Centrum Edukacji Ekologicznej w Płocku, Stowarzyszenia Zielone Mazowsze, Fundacji Nasza Ziemia,
- 18) Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego w Warszawie – w tym Geologa Województwa, Departamentu Rozwoju Regionalnego i Funduszy Europejskich, Departamentu Geodezji i Kartografii,

zostały wysłane zaproszenia do udziału w pracach Komitetu.

Na podstawie otrzymanych zgłoszeń, zarządzeniem Nr 90/15 Marszałka Województwa Mazowieckiego z dnia 5 sierpnia 2015 r. zmienionym zarządzeniami Nr 121/15 z dnia 23 listopada 2015 r., Nr 188/16 z dnia 4 kwietnia 2016 r. i Nr 232/16 z dnia 1 lipca 2016 r. powołany został Komitet Monitorujący prace nad WPGO 2016. W skład tego gremium weszło 29 reprezentantów organów administracji rządowej, samorządowej, organizacji pozarządowej, organizacji zrzeszających przedsiębiorców i jednostek naukowych. Celem komitetu było pełnienie funkcji ciała doradczego i opiniodawczego do tworzonego dokumentu.

Tak więc zapis § 12 Regulaminu obligował do powołania komitetu monitorującego prace nad WPGO 2016, w składzie którego musieli znaleźć się przedstawiciele organizacji pozarządowych, natomiast nie nakładał obowiązku uczestnictwa w jego pracach przedstawicieli MRDPP.

Ad.7.

Zarzut naruszenia art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji RP, dotyczący nierównego traktowania i dyskryminacji Skarżącej jako prywatnego przedsiębiorcy w stosunku do przedsiębiorców będących jednostkami sektora finansów publicznych nie ma potwierdzenia w faktach. Kryteriami ujęcia instalacji lub inwestycji w zapisach PGO WM 2022 były: zapotrzebowanie na danego typu instalacje w regionie gospodarki odpadami oraz dostępność strumienia odpadów, a nie rodzaj podmiotu zarządzającego nimi. W każdym regionie gospodarki odpadami powyższa kwestia rozpatrywana była indywidualnie. Jak wskazano w punkcie 4, dodatkowe bilanse wykonane dla regionu zachodniego, wykazały brak zapotrzebowania na budowę nowych lub rozbudowę już istniejących do składowania odpadów, w związku z czym w zapisach PGO WM 2022 oraz PI WM nie uwzględniono planowanej do budowy instalacji Skarżącej, ale również budowy nowej kwatery składowiska w Woli Pawłowskiej, która miała być realizowana przez spółkę miejską tj. Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych sp. z o.o. w Ciechanowie.

Przytoczone w skardze przykłady inwestycji lub instalacji odnoszą się do instalacji planowanych do wybudowania lub już funkcjonujących na terenie regionu centralnego. Ich uwzględnienie w planie wynikało z potrzeb tego regionu. I tak przykładowo, planowana do budowy na gruntach gminy Zielonka kompostowania odpadów zielonych została uwzględniona w zapisach Planu z uwagi na zapotrzebowanie na tego typu instalacje w regionie centralnym. Ponadto wobec planowanego na 2021 r. zamknięcia funkcjonującej przy ul. Kampinoskiej 1 w Warszawie kompostowni odpadów zielonych, ww. inwestycja została ujęta w zapisach PGO WM 2022 jako instalacja, która ma docelowo przejąć strumień odpadów zagospodarowywanych dotychczas przy ul. Kampinoskiej 1. Mając na względzie problemy z zagospodarowaniem odpadów zielonych zgłaszanych przez gminy, a także w świetle celu zawartego w Kpgo 2022 dotyczącego wprowadzenia we wszystkich gminach systemów selektywnego odbierania odpadów zielonych i innych bioodpadów u źródła do końca 2021 r., zasadne było zabezpieczenie potrzeb pozwalające na realizację obowiązku ich przetworzenia w regionie.

Pozostawienie w zapisach PGO WM 2022 rozbudowy instalacji do termicznego przetwarzania odpadów w regionie centralnym, również wiązało się z koniecznością zabezpieczenia potrzeb pozwalających na częściową realizację obowiązku przetworzenia zmieszanych odpadów komunalnych w regionie. Nie bez znaczenia był również fakt, że ww. instalacja funkcjonowała i przyjmowała odpady oraz posiadała stosowne zezwolenia na prowadzenie działalności, a nie inwestycja w fazie budowy.

Nietrafnym, jest zarzut nierównego traktowania podmiotów w zależności od formy własności. Na etapie uzgadniania z Ministrem Środowiska zapisów Planu inwestycyjnego zostało usuniętych szereg inwestycji samorządowych. Oprócz wspomnianej wcześniej rozbudowy składowiska odpadów w Woli Pawłowskiej, której realizatorem miał być PUK Ciechanów, z zapisów PI usunięte zostały również inwestycje:

1. rozbudowa składowiska w Goworkach k. Ostrołęki – planowana do realizacji przez Ostrołęckie Towarzystwo Budownictwa Społecznego sp. z o.o.,
2. planowane do wybudowania składowisko w Zielonce realizowane przez Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m. st. Warszawie.
3. budowa zakładu MBP – realizowana przez Miejski Zakład Oczyszczania sp. z o.o. w Wołominie;
4. budowa instalacji do termicznego przekształcania odpadów – realizowana przez Zakład Utylizacji Odpadów sp. z o.o. w Siedlcach.

Z przytoczonych powyżej przykładów wynika, że dostosowując zapisy PGO WM 2022 do wymogów Kpgo 2022, Zarząd Województwa Mazowieckiego wobec wszystkich podmiotów stosował takie same kryteria. Podkreślić należy, że ww. inwestycje były na różnym etapie realizacji np. w fazie koncepcyjnej, po uzyskaniu decyzji środowiskowych itp. Niezależnie od tego, w wyniku uwag przekazanych przez resort środowiska, konieczne było ponowne przeprowadzenie nowych bilansów uwzględniających nowe zapisy Kpgo 2022 (patrz pkt 4) i przeanalizowanie zasadności budowy czy rozbudowy instalacji w poszczególnych regionach. Dlatego też z PI usunięto rozbudowę czy budowę nowych ww. instalacji.

Ad. 8.

Zarzut naruszenia art. 20 ust. 2, w związku z art. 35 ust. 4 pkt 1 i art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach nie ma potwierdzenia w faktach. Według Skarżącej podział województwa na regiony gospodarki odpadami narusza przepisy ustawy o odpadach w związku z niezachowaniem zasady bliskości polegającej na nie włączeniu gminy Płoniawy – Bramura, na terenie której spółka planowała inwestycję, do wschodniego lub centralnego regionu gospodarki odpadami.

Przy wyznaczaniu regionów gospodarki odpadami komunalnymi kierowano się informacjami uzyskanymi w procesie ankietyzacji przeprowadzanej na potrzeby opracowania Planu oraz uwagami zgłaszanymi przez samorządy na etapie opiniowania i konsultacji społecznych projektu dokumentu. Większość gmin powiatu makowskiego i pułtuskiego deklarowała przynależność do regionu zachodniego, w związku z czym nie było możliwości włączenia Gminy Płoniawy – Bramura zarówno do wschodniego jak i centralnego regionu gospodarki odpadami komunalnymi. Przychylenie się Zarządu Województwa Mazowieckiego do wniosku gminy o włączenie do regionu wschodniego również nie skutkowałoby możliwością realizacji zamierzenia. Po przeanalizowaniu prognozowanej do wytworzenia masy odpadów w poszczególnych latach oraz pozostałych do wykorzystania pojemności instalacji przewidzianych do składowania odpadów w tym regionie stwierdzono, że nie było zapotrzebowania na tego typu instalacje.

Przyłączenie Gminy Płoniawy – Bramura do regionu centralnego stanowiłoby właśnie niezachowanie zasady bliskości, bowiem zgodnie z art. 20 ust 2 ustawy o odpadach „odpady, które nie mogą być przetworzone w miejscu ich powstania, przekazuje się, uwzględniając hierarchię sposobów postępowania z odpadami oraz najlepszą dostępną technikę lub technologię, o której mowa w art. 143 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, do najbliższej położonych miejsc, w których mogą być przetworzone”.

Biorąc pod uwagę położenie Gminy Płoniawy – Bramura w odległości kilkudziesięciu kilometrów od granic wyznaczonego regionu centralnego, włączenie gminy do tego regionu stanowiłoby naruszenie zasady bliskości.

Odwołanie się Skarżącej do przykładu województwa małopolskiego, które utworzyło jeden region gospodarki odpadami „w celu urzeczywistnienia zasady samowystarczalności oraz bliskości” nie jest najodpowiedniejszym przykładem zobrazowania zasady bliskości, szczególnie w przypadku, gdy porówna się obszary obu województw. Zastosowanie takiego rozwiązania w województwie mazowieckim stanowiłoby naruszenie tej zasady.

Ad. 9.

Zarzut art. 9 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2017 r. poz. 229) poprzez wprowadzenie podziału na regiony gospodarki odpadami powodującego takie ukształtowanie w sektorze gospodarowania odpadami, które znacznie osłabia pozycję Skarżącej w stosunku do konkurencyjnych podmiotów jest chybiony.

Jednym z podstawowych źródeł informacji wykorzystanych na potrzeby opracowania Planu były ankiety skierowane do samorządów gminnych, przedsiębiorców oraz mieszkańców województwa mazowieckiego oraz organizacji pozarządowych. W ankietach skierowanych do gmin, samorządy m.in. musiały zająć stanowisko w zakresie przynależności do regionu

gospodarki odpadami (co miało umożliwić optymalne wypracowanie ich granic), a zarządzający instalacjami musieli podać szereg informacji dotyczących funkcjonujących i planowanych instalacji, w tym posiadanych decyzji, informacji technologicznych, danych o inwestycjach (m. in. koszty, etap zaawansowania, czas realizacji). W oparciu o powyższe dane, zaproponowano wstępny podział województwa mazowieckiego na regiony gospodarki odpadami, który następnie udoskonalono w wyniku uzyskania opinii lub uwag zgłoszonych na etapie opiniowania i konsultacji społecznych projektu planu.

W tym miejscu zaznaczyć należy, że zadaniem samorządu jest planowanie gospodarki odpadami oraz zapewnienie optymalnych rozwiązań wynikających z dostępnej infrastruktury oraz strumienia odpadów komunalnych wymagających zagospodarowania, a nie zajmowanie się kwestią kształtowania stosunków pomiędzy przedsiębiorcami prowadzącymi działalność na określonym terenie.

Mając na uwadze powyższe, wnosi się o podjęcie przedmiotowej uchwały i zwrócenie się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie o oddalenie skargi „Składowisko Kalinowiec” sp. z o.o. jako bezzasadnej.